

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 329/2531

นายพิชิต หมดป้องตัว โจทก์ บริษัทเจ้าพระยา จำกัด กับพวก จำเลย นายพิชิต หมดป้องตัว โจทก์ ผู้ยื่นคำร้อง
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 220, ป.วิ.อ. มาตรา 224, ป.อ. มาตรา 334, ป.อ. มาตรา 335, ป.อ. มาตรา
83, ป.อ. มาตรา 84, ป.อ. มาตรา 86

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า โจทก์ฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งว่า พิเคราะห์แล้วเห็นว่าฎีกาของโจทก์เป็นฎีกาข้อเท็จจริง ซึ่ง
โจทก์พยายามเขียนบิดเบือนเป็นข้อกฎหมาย คดีนี้ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้อง
โจทก์โดยข้อเท็จจริง ฎีกาโจทก์จึงต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา
220 จึงไม่รับฎีกาโจทก์เห็นว่า โจทก์ฎีกาเป็นปัญหาข้อกฎหมายว่า โจทก์ได้กรรมสิทธิ์ใน
รถจักรยานยนต์คันพิพาทแล้วด้วยการซื้อมาโดยชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น การกระทำของจำเลยทั้ง
สี่จึงเป็นการร่วมกันลักทรัพย์ของโจทก์ โปรดมีคำสั่งให้รับฎีกาของโจทก์ไว้พิจารณาด้วย หมายเหตุ
จำเลยทั้งสี่ยังไม่ได้รับสำเนาคำร้อง โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสี่ตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 334,335,83,84,86 ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีโจทก์มีมูลจึงมีคำสั่งให้
ประทับฟ้องไว้พิจารณา ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์ฎีกา
ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับดังกล่าว(อันดับ 70 แผ่นที่ 2) โจทก์จึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 72 แผ่นที่ 2)
คำสั่ง พิเคราะห์แล้ว เห็นว่าคดีนี้ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์ยืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น
ว่า โจทก์ จำเลยยังได้เถียงกรรมสิทธิ์ในรถจักรยานยนต์ไม่มีเจตนาทุจริต แต่โจทก์ฎีกาว่ากรรมสิทธิ์
ในรถจักรยานยนต์เป็นของโจทก์แล้วจึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงต้องห้ามมิให้ฎีกาตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 220 ที่ศาลชั้นต้นสั่งไม่รับฎีกาชอบแล้ว
ให้ยกคำร้อง

องค์คณะ

สอง สุขะปุลณพันธ์ · สวัสดิ์ รอดเจริญ · เดชา สุวรรณโณ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/329/2531>